

Żegnając gminę Olszanka przenieśmy się teraz na północno-wschodni kraniec Wysoczyzny Siedleckiej, do Gminy Platerów. Zajmuje ona powierzchnię 128,9 km².

Nazwa gminy najprawdopodobniej ma związek z właścicielem majątków ziemskich rodziną Broel-Plater. To oni, obok kolei żelaznej łączącej Siedlce z Czeremchą wybudowali stację kolejową, która otrzymała nazwę Platerowo.

Oferta turystyczna gminy związana jest z rzeką Bug i zabytkami przeszłości tych ziem. Gmina Platerów ma to wielkie szczęście że leży w większości na obszarze Parku Krajobrazowego „Podlaski Przełom Bugu”. Atrakcją turystyczną tej gminy jest między innymi wieś Mężenin, gdzie znajduje się osiedle prywatnych domków letniskowych z parkiem krajobrazowym i pomnikowymi okazami dębów. Pobyt w Mężeninie jest o tyle atrakcyjny, że po drugiej stronie rzeki, znajduje się prześlicznie położony, bogaty w zabytki Drohiczyń – dawna stolica województwa podlaskiego.

Gmina Platerów posiada również bogatą historię oraz rozsiane wśród łąk i lasów liczne pomniki przyszości. Na szczególną uwagę zasługuje min. zespół kościoła parafialnego p.w. św. Wojciecha w Górkach, zespół kościelny p.w. Wniebowzięcia NMP, kościół parafialny p.w. św. Izydora, czy pałac z początku XIX w. w Russowie. Nie należy zapominać o Hruszniewie- gnieździe rodowym rodziny Broel-Plater z przepięknym pałacem otoczonym XIX-sto wiecznym parkiem krajobrazowym. Godne odwiedzin są wsie: Chłopków z dawną cerkwią prawosławną, czy malowniczo rozłożone wśród rozległych łąk Puczyce z pięknym dworkiem zbudowanym na przełomie XIX i XX w.

*Wędrówkę po tym terenie rozpocznę od Platerowa jako gospodarza gminy, gdzie w północnej części osady, na lekkim wzniesieniu, pobudowany został **kościół parafialny p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego**.*

Świątynia ta swoją historią sięga początku 1934 r. kiedy to Kuria Diecezjalna w Siedlcach, a w sierpniu władze wojewódzkie w Lublinie zatwierdzają plan budowy. Mając wszystkie potrzebne materiały (pokaźną kwotę w gotówce, oraz materiał drzewny) niezwłocznie przystąpiono do pracy. Całością robót kierował doświadczony cieśla Jan Chwedorczyk z Lipna. Ten wielki zapał i zaangażowanie wszystkich parafian pozwoliły w ciągu dwóch lata wznieść długo oczekiwaną świątynię. Świątynię którą już 10 maja 1935 r. uroczystie wyświęcono. Ówczesny wygląd świątyni odnaleźć można w archiwalnych księgach parafialnych.

„Kościół zbudowany jest z drzewa sosnowego w ryglówkę w stylu nowoczesnym polskim. Składa się z prezbiterium, dwóch zakrystii, dwóch galerii nad zakrystiami, nawy głównej, i dwóch naw bocznych, chóru i kruchty (przedsionka). Kościół wewnątrz wykończony jest sufitem gładkim, karnesowanym, szalówka ścian gładka, posadzka cementowa.

Dach pokryty blachą ocynkowaną, a nad prezbiterium znajduje się wieża z krzyżem żelaznym. Kościół z zewnątrz jest oszalowany deskami i pomalowany. Wymiary kościoła: długość 20 m, szerokość 10 m, wysokość wewnętrzna 7 m, wysokość zewnętrzna z wieżą i krzyżem 15 m”.

Pierwszy kościół-kaplicę wzniesiono na działce ks. Gąski. To usytuowanie z biegiem czasu okazało się niewystarczające ze względu na mały plac, a także kłopotliwe, z racji szybko rozwijającej się spółdzielni rolniczej. Dokonano więc jej rozebrania i przeniesienia w częściach na inne bardziej dogodne miejsce. Powstał więc kościół na lekkim wzniesieniu, który stał się bardziej widoczny, dla parafian jak i dla osób którzy swoje kroki kierują w te właśnie strony. Po przeprowadzce zamieniono układ wież na dachu świątyni. Wieża główna wznosi się teraz z nowym krzyżem w szczycie kościoła. Wymienione zostały też okna, w których umieszczono imitacje witraży postaci św. Józefa i św. Franciszka.

Świątynia ta, mimo iż mająca niespełna 70 lat wrosła w historię i tradycję tej ziemi, kreśląc w duszach i umysłach mieszkańców niezatarty ślad duchowy i eucharystyczny pełen dobroci, miłości i nadziei.

Dariusz Stasiuk

kościół parafialny p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego.